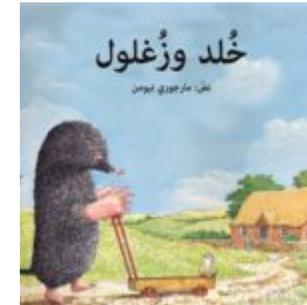

תאליף: מارجורי ניומן | النصّ العربي: جودت عيد
 رسوم: باتريك بنسون
 הוצאה
 الفئة العمرية: الروضة

נشاط مع الأهل

- نتتبع معاً أساليب رعاية الخلد للزغلول. متى لاءمت رعايته حاجات الزغلول، ومتى لم تعد ثلاثمه؟ نتحدث عن الصعوبة التي واجهها الخلد في إطلاق عصفوره من القفص.
- اعتنى الخلد بالزغلول لأنه أحبه، وشارك أفراد عائلته العناية بالعصفور الصغير. فالأم علّمت صغيرها كيف يطعمه، وأعاره الأب صندوق عدة عمله ليصنع قفصاً. كيف نعتني ببعضنا في عائلتنا؟
- انتقل طفلنا من الحضانه إلى الروضة واكتسب قدرات جديدة. من الممتع أن نتحدث معه عن الأمور التي يستطيع أن يقوم به لوحده، وعن أخرى يرغب أن نفسح له المجال ليختبر القيام بها لوحده.
- الانفصال خبرة عاطفية صعبة يمر بها الطفل بأشكال مختلفة، وهي جزء طبيعي وحتمي من مسار نموه. نتحدث عن الانفصال اليومي بيننا وبين طفلنا حين نوصله إلى الروضة. هل هناك "طقس وداع" يومي خاص بنا؟ كيف يحب الطفل أن نودعه وأن نستقبله؟
- هل نربي في بيتنا طائرًا أو حيوانًا أليفًا؟ ما الذي يحبه طفلنا في العناية به؟
- تزور العاصفیر حدائق بيوتنا باستمرار. من الممتع أن نبني مع أطفالنا "مطعمًا" بسيطاً لها. نأخذ زجاجة بلاستيكية فارغة، ونقص في وسطها فتحة نضع فيها قطع خضار وفواكه، ونعلقها على شجرة. سيستمع العاصفیر بالوجبة، ونتمتع نحن بمراها وتغريدها!

אִפְכָר לַדְמִיג הַכִּתָב בַּיִסְטָב

- יִמְכֵן אֲנִי תַחֲדָתִי מַע הָאֻפְתָּל חֻוֹל הַטָּרִק הַתִּי אֲזָהָר בַּיִהָ הַחֲלָד הַסְּבִיר חֲבֵה לַזְּעֻלוֹל (חֲרִסֵּה בַּיִי אַנְתָּזָר אִמֵּה לַתָּאֲזָה, אֲטַעְמֵה, וּבְנִי לֵה קִפְסָא) וְאֲנִי תַשְׁבְּעִי הָאֻפְתָּל עַל הַחֲדִיט עַן רַעִיָה חַיּוֹנָת אוֹ טַיּוֹר בַּיִתִּיָה יִרְבּוֹנָהּ בַּיִי מַנָּזְלָהֵם.
- עַל הַרְגֵם מִן עִנְיָה הַחֲלָד בֵּה, לִכֵּן הַזְּעֻלוֹל כָּאן חֲזִינָא, לַמָּאזָא? שְׁבַעִי הָאֻפְתָּל עַל הַתְּבַעִיר עַן כָּל הָאֲסָבָב הַתִּי תַחֲזָר בַּיִהֵם.
- כָּאן סַעֲבָא עַל הַחֲלָד אֲנִי יִפָּרָק זַעֻלוֹה. שְׁבַעִי הָאֻפְתָּל עַל הַחֲדִיט עַן מּוֹאֲקִי שַׁעֲרוֹה בַּיִהָ בַּחֲזִן עַל יִפְרָק שַׁחֲסִי אוֹ כָּאִיִן חַיִּי יַחֲבּוֹנֵה. מָאזָא אַחֲסּוֹא? מָאזָא סָאעֲדֵם בַּיִי הַתְּגֻלָּב עַל חֲזִנָהֵם?
- תַּחֲדָתִי מַע הָאֻפְתָּל חֻוֹל שַׁעֲוֹרָהֵם חַיִן יִתְרַכּוֹן בַּיִבִּיט וְאִהֻלֵּם בַּיִי הַסְּבָח, וַיָּאֲוֹן עַל הַרְוּזָה. בַּמָּאזָא יַשַּׁעֲרוֹן? כִּיִּי יִמְכֵן אֲנִי יַסָּאנֵד אֻפְתָּל הַרְוּזָה סַדִּיקָהֵם/סַדִּיקָתָהֵם הַזִּי יַשַּׁעֲר/תַשַּׁעֲר בַּחֲלֻק מִן יִפְרָק הָאִהֻל?
- בַּיִי מַסָּר מַסָּאנֵד הָאֻפְתָּל בַּחֲאֻקֵּם לַחַיָה הַרְוּזָה, וְתַחֲפִיף חֲדָה קֻלְקֵם, יִמְכֵן אֲנִי תַחֲדָתִי מַעֵם חֻוֹל הָאִמּוֹר הַתִּי יַסְטַיִעוֹן הַקִּיָּאָם בַּיִהָ לּוֹחֲדֵם (מִתֵּל אַסְטִיחָאָם הַמַּרְחָצִי, הַלֵּב מַע הָאֻסְדָּקָא...).
- הַחֲלָד קָרָצִי גַיִר מְאֻלוֹף לַלְאֻפְתָּל. יִתְמַעֵ הָאֻפְתָּל בַּחֲתַרְכָּף עֲלֵיָה בַּיִי מַשְׁרוֹעַ תַּעֲלֵמִי נַשְׁטָה תַבְנִיָה מַעֵם.
- שְׁבַעִי הָאִהֻל עַל הַנְּשָׂאָה מַע אֻפְתָּלָהֵם בַּיִי הַיִּבִּיט בַּחֲדִיט עַן טַרְק עִנְיָה אִפְרָאָה הָעֵאֲלָה בַּיִעֲזָהֵם הַבַּעֲזִי, וְתַחֲזִיר הָאִיּוֹם סוֹר/רַסוֹמָת בַּעֲנוֹן: "בַּיִי עֵאֲלָתָנָא נַעֲתִי בַּיִעֲזָנָא". מִן הַגַּמִּיל אֲנִי תַחֲתַפְזִי בַּיִהָ הָאִלְבּוֹמָת, וְאֲנִי תַנְזָמִי מַעֲרָצָא לָהּ בַּיִי יוֹם הָעֵאֲלָה מִתְלָאָה.
- קַד תַּרְגִּיבִין בַּגַּמֵּעַ אֲגָן עַן הַטַּיּוֹר יַסְטַמַע עֲלֵיָה הָאֻפְתָּל. מִן הַמַּתִּיר לַלְאִהֻתָּאָם אֲנִי יַקָּרָן הָאֻפְתָּל בַּיִין אֲגִנִּיתִין מַעֲרוֹפְתִין: הָאֻוִּל "עֲסַפּוֹר טַל מִן הַשְּׁבָאָה" לְאִמִּיָה הַחֲלִיל וְהַתִּי תַחֲכִי עַן עֲסַפּוֹר סַגִּין, וְהַתְּאִנִּיָה "טַיִרִי טַיִרִי בַּיִי עֲסַפּוֹרָה" לַמָּאֲגַדָה הַרּוֹמִי. תַּחֲדָתִי מַע הָאֻפְתָּל חֻוֹל מָא יַחֲסֵה כָּל עֲסַפּוֹר, וְעַמָּא תּוֹחִיָה הַמּוֹסִיקָי מִן אֲגּוֹאָה פֶּרַח אוֹ חֲזִן.
- עִדָּאָה מַטַּעַם לַלְאֻפְתָּר בַּיִי סָאחָה הַרְוּזָה וְתַזְרוּיָדֵה יוֹמִיָאָה בַּאֲכָל הַטָּזָג, נַשְׂאָה יִתְמַעֵ בֵּה הָאֻפְתָּל וַיַּתְּעַלְמוֹן מִנֵּה הַכַּתִּיר עַן רַעִיָה הַכָּאֲתָנָת הַתִּי תַשָּׂרְכָנָא עַלְמָנָא.